

Sygn. akt X Ga 300/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

Przewodniczący Sędzia SO Leszek Guza (spr.)

Sędzia SO Katarzyna Żymelka

Sędzia SO Barbara Przybyła

Protokolant *Aleksandra Ciesińska*

po rozpoznaniu w dniu **28 marca 2014 roku** w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa: *Towarzystwa (...) S.A. w W.*

przeciwko: *J. K.*

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powódkę

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 11 czerwca 2013 r.

sygn. akt VII GC 1793/12

oddala apelację.

SSO Barbara Przybyła SSO Leszek Guza SSO Katarzyna Żymelka

X Ga 300/13

UZASADNIENIE

Powódka Towarzystwo (...) spółka akcyjna w W. domagała się zasądzenia od pozwanego J. K. kwoty 1 867 zł wraz ustawowymi odsetkami oraz zasądzenia od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu. Pozew wniesiono 22 października 2012 roku.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 20 lipca 2011 r, w miejscowości T. w budynku nr (...) leżącym przy ul. (...) z powodu intensywnych opadów deszczu doszło do zalania lokalu nr (...), należącego do poszkodowanej B. G.. Odpowiedzialność za powstałą wskutek zalania szkodę ponosi pozwany, który nie zabezpieczył dachu podczas wykonywania prac związanych z wymianą pokrycia dachowego budynku.

Na podstawie umowy ubezpieczenia poszkodowana zwróciła się do powoda z żądaniem naprawienia powstałej w wyniku zalania szkody. Pozwany na mocy zawartej umowy z dnia 26 kwietnia 2011r, był zobowiązany do powoda

wykonania remontowych pokrycia dachowego. Powód uznał swoją odpowiedzialność za powstałą w wyniku zalania szkodę. Wycenił jej wysokość na kwotę 1 867.00 zł i w dniu 8 sierpnia 2011 r. wypłacił przysługujące poszkodowanemu z tytułu umowy ubezpieczenia odszkodowanie. Następnie na podstawie art. 828 § 1 k.c. oraz zgodnie z art. 415 k.c. kto z winy swojej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia, powód zwrócił się do pozwanego, który ponosi odpowiedzialność za powstałą wskutek zalania szkodę, z roszczeniem regresowym o zapłatę kwoty 1867,00 zł wypłaconej poszkodowanej tytułem likwidacji szkody.

Pozwany nie wniósł odpowiedzi na pozew, ale stanął się na rozprawie i wniósł o oddalenie powództwa, wskazując że nie ponosi odpowiedzialności za zalanie, po pierwsze był podwykonawcą SM (...) w TG, która była głównym wykonawcą, a także nie został wezwany do usunięcia szkody, ani na miejsce oględzin, więc kwestionuje wysokość szkody oraz jej zakres. Ponadto z dołączonych dokumentów do pozwu nie wynika jego odpowiedzialność.

Dnia 11 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Gliwicach wydał wyrok w którym oddalił powództwo.

W uzasadnieniu Sąd rejonowy wskazał, że ustalił, iż dniu 20 lipca 2011 r. w miejscowości T. w budynku nr (...) leżącym przy ul. (...) z powodu intensywnych opadów deszczu doszło do zalania lokalu nr (...), należącego do poszkodowanej B. G.. Na podstawie umowy ubezpieczenia poszkodowana zwróciła się do powoda z żądaniem naprawienia powstałej w wyniku zalania szkody.

Pozwany na mocy zawartej umowy z dnia 26 kwietnia 2011r. był zobowiązany do wykonania prac remontowych pokrycia dachowego na rzecz Spółdzielni (...) w T.. Spółdzielnia (...) w T. miała natomiast podpisaną umowę ze Wspólnotą Mieszkaniową Nr 19/II w T.. Z protokołu potwierdzonego przez Administratora Budynku wynika, że odpowiedzialność za szkodę jest Spółdzielnia (...) w T..

Powód uznał swoją odpowiedzialność za powstałą w wyniku zalania szkodę wycenił jej wysokość na kwotę 1 867.00 zł i w dniu 8 sierpnia 2011 r. wypłacił przysługujące poszkodowanemu z tytułu umowy ubezpieczenia odszkodowanie. Następnie na podstawie art. 828 § 1 k.c. oraz zgodnie z art. 415 k.c. „kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia” powód zwrócił się do pozwanego, który ponosi odpowiedzialność za powstałą wskutek zalania szkodę, z roszczeniem regresowym o zapłatę kwoty 1867.00 zł wypłaconej poszkodowanej tytułem likwidacji szkody.

Pismami z dnia 23 stycznia 2012 r. oraz 4 października 2012r. Pozwany został wezwany do zapłaty kwoty w wysokości 1867.00 zł. Pozwany świadczenia nie spełnił.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy zważył, że zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która wywodzi z niego skutki prawne. W postępowaniu cywilnym reguła ta została powtórzona w art. 232 k.p.c, zgodnie z którym strony są zobowiązane wskazać dowody dla potwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Przytoczone regulacje wskazują, iż ciężar udowodnienia twierdzenia o istnieniu określonego faktu spoczywa na powódce. Jeżeli strona nie przedstawi dowodów, to uznać należy iż fakt nie został wykazany.

Zgodził się Sąd Rejonowy z pozwanym, iż jedyne dokumenty jakie zostały przedłożone przez powoda dotyczą wyłącznie rozmiarów szkody poniesionej przez poszkodowaną. Załączone zdjęcia (płyta CD) przedstawiają stan pomieszczeń po zalaniu. Natomiast powód nie przedstawił żadnych istotnych dokumentów ani nie zaoferował dowodów, które wskazywałyby w chociażby pośredni sposób na możliwą odpowiedzialność pozwanego za szkodę w mieniu.

Przeciwnie, z przedstawionych dokumentów wynika, że odpowiedzialna za szkodę jest Spółdzielnia (...) w T. posiadająca nota bene polisę OC, a nie pozwany.

Wskazał Sąd na brak w aktach sprawy dowodów wskazujących na zawinione działanie pozwanego, dowód z opinii biegłego zawnioskowany został na okoliczność wysokości szkody, a nie jej przyczyn, w związku z tym sąd nie mógł ustalić odpowiedzialności poszkodowanego, tym bardziej, że dokumenty wytworzone przez powoda powoda stanowią jedynie dowód tego, że dana osoba złożyła oświadczenie tej treści, a nie okoliczności stanu faktycznego.

W apelacji od tego wyroku powódka wniosła o jego zmianę i uwzględnienie powództwa, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia i orzeczenie o kosztach.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła powódka naruszenie art. 6 k.c. w związku z art. 232 k.p.c. poprzez przyjęcie, że powód nie przedstawił żadnych istotnych dokumentów, które wskazywałyby choćby pośrednio na możliwą odpowiedzialność poszkodowanego za powstałą szkodę podczas gdy powód przedstawił umowę na podstawie której pozwany zobowiązał się do wykonania prac remontowych pokrycia dachowego budynku, które zostały wykonane przez niego wadliwie, co spowodowało zalanie lokalu należącego do poszkodowanej, naruszenie art. 415 poprzez jego błędną wykładnię w związku z art. 429 k.c. poprzez jego niezastosowanie polegające na uznaniu, że pozwany nie ponosi odpowiedzialności za zalanie lokalu oraz uznaniu, że odpowiedzialność tę ponosi Spółdzielnia (...) w T., podczas gdy spółdzielnia skutecznie zwolniła się od odpowiedzialności zawierając z pozwanym umowę na podstawie której pozwany zajmujący się zawodowo remontami pokryć dachowych w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej był zobowiązany do wykonania remontu i zarzuciła sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego przez dokonanie oceny dowodów w sposób sprzeczny z zasadami logicznego rozumowania, newszechstronny i sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego polegający na pominięciu treści przedłożonej umowy nr (...), a tym samym uznaniu, że pozwany nie ponosi odpowiedzialności za powstałą szkodę.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując przedmiotową sprawę Sąd Okręgowy uznał, iż Sąd I instancji co do zasady właściwie zastosował obowiązujące przepisy prawa oraz dokonał prawidłowej ich wykładni.

Apelacja nie może odnieść co do zasady skutku, gdyż wyrok Sądu I instancji jest słuszny, odpowiada co do zasady prawu i został wydany na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego. Przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku motywy tej oceny nie wykazują sprzeczności ustaleń faktycznych Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, zaoferowanego przez strony, który został oceniony bez przekroczenia przysługującego Sądowi I instancji uprawnienia do swobodnej oceny dowodów, zgodnie z przepisem art. 233 § 1 k.p.c. Nie można również zarzucić Sądowi I Instancji nieprawidłowości w rozumowaniu czy też błędów logicznych.

Tak poczynione ustalenia Sąd Okręgowy przyjmuje za własne i podziela w zarówno dokonaną ocenę dowodów, jak i wykładnię prawa materialnego.

W szczególności słusznie wskazał Sąd Rejonowy, że zgodnie z art. 6 k.c. w zw. z 232 k.p.c strony są obowiązane wykazać dowody dla potwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że ciężar wykazania dowodów w niniejszej sprawie w zakresie spornym spoczywał na powódce.

Jak słusznie wskazał już Sąd pierwszej instancji powódka nie wykazała żadnych istotnych dowodów, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność z wyżej wymienionej sprawy, a ze złożonych dokumentów wynika jedynie tyle, że odpowiedzialność tę stwierdzono w stosunku do Spółdzielni (...) w T. (k. 23).

Wbrew twierdzeniom powódki nie jest też tak aby zostało wykazane, że spółdzielnia skutecznie zwolniła się od odpowiedzialności zawierając z pozwanym umowę na wykonanie spornych prac.

Przedłożona umowa (k. 28-29) nie została bowiem podpisana przez pozwanego a ponadto jej treść nasuwa wątpliwości co do tego jaka była pozycja pozwanego w procesie budowlanym. W par 1 umowy mowa bowiem o tym, że pozwany ma wykonywać prace w „w imieniu spółdzielni własnymi siłami”. Dalszego więc wykazywania wymagało czy pozwany występował tutaj jako członek spółdzielni czy jako jej podwykonawca.

Przedłożone w toku sprawy dokumenty dotyczą wyłącznie rozmiarów szkody poniesionej przez poszkodowaną.

Zgodnie z art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Słusznie orzekł sąd pierwszej instancji co do winy pozwanego. Powódka nie wykazała okoliczności które wskazywałyby na to, że pozwany swoim zawinionym działaniem doprowadził do zdarzenia, które jest podstawą powstania szkody.

Chybiony jest też zarzut co do obrazy prawa procesowego, która miała skutkować sprzecznością istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału.

Zasada swobodnej oceny dowodów określona przepisem art. 233 § 1 k.p.c. wyraża się w jej ocenie według własnego przekonania Sądu, opartego na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego. Jej istotną cechą bezstronność, brak arbitralności i dowolności, przestrzeganie zasad logicznego rozumowania i zasad doświadczenia życiowego w wyciąganiu wniosków.

Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza natomiast uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy dowodowej i wiarygodności.

Wszystkim wskazanym wyżej kryteriom odpowiada - zdaniem Sądu Okręgowego - ocena przez Sąd I instancji. Zarówno ocena dowodów osobowych, jak i dokumentów prywatnych została dokonana w sposób obiektywny, rzetelny i wszechstronny. Wszystkie przeprowadzone dowody zostały przez Sąd I instancji przywołane i omówione. Ich ocena nie ogranicza się do niektórych tylko przesłanek, lecz jest ona wszechstronna.

W oparciu o rozważenie przeprowadzonych dowodów oraz zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego Sąd I instancji dokonał prawidłowego wyboru, poprzez uznanie, że strona powodowa nie wykazała aby pozwany ponosił odpowiedzialności za powstałą w dniu 20 lipca 2011 r. w T. w budynku nr (...) przy ul. (...) szkodę w lokalu nr (...), należącego do poszkodowanej B. G..

Te wszystkie względy skutkowały oddaleniem apelacji powódki jako pozbawionej uzasadnionych podstaw na mocy art. 385 k.p.c.

SSO Barbara Przybyła SSO Leszek Guza SSO Katarzyna Żymelka